

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การติดต่อกับสังคมภายนอก และทัศนคติกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า พื้นที่ดอยแม่สลอง อ.แม่จัน-อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย ได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive Statistics) โดยวิธีการแจกแจงความถี่ของข้อมูลในแต่ละตอน คำนวณหาค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean)และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลเป็นตาราง เพื่ออธิบาย

- 1.ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ศาสนา อายุ การศึกษา สถานภาพในครอบครัว อาชีพ และรายได้
- 2.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล
- 3.การติดต่อกับสังคมภายนอก
- 4.ทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต
- 5.การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

(1.)การทดสอบสมมติฐาน(Hypothesis Testing)โดยใช้สถิติอ้างอิง คือหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน(Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับตัวแปรตามตามสมมติฐาน ข้อ 1,2,3,4,5 และ 6 ดังต่อไปนี้

- 1.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชาวเขาเผ่าอาข่ามีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอก
- 2.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชาวเขาเผ่าอาข่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต
- 3.พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชาวเขาเผ่าอาข่ามีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต
4. การติดต่อกับสังคมภายนอกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

5. การติดต่อกับสังคมภายนอกมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

6. ทักษะติดต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

(2) การทดสอบสมมติฐาน(Hypothesis Testing)โดยใช้สถิติอ้างอิง คือหาค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที(t-test)และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way ANOVA)และทดสอบความแตกต่างทีละคู่โดยวิธีของ Scheffe' ตามสมมติฐานข้อที่ 7 ต่อไปนี้

7. ชาวเขาเผ่าอาข่าที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน

(3) การทดสอบสมมติฐาน(Hypothesis Testing)โดยใช้สถิติอ้างอิง คือใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression Analysis)เพื่อหาตัวแปรที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ตามสมมติฐานข้อที่ 8 ดังต่อไปนี้

8. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร มีประสิทธิภาพในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้มากที่สุด

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ส่วนที่ 1 ลักษณะประชากร

การวิเคราะห์ส่วนนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับพื้นที่ เพศ ศาสนา อายุ การศึกษา สถานภาพในครอบครัว อาชีพ รายได้ สื่อและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะประชากร

ลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
พื้นที่		
อ.แม่จัน	130	35.7
อ.แม่ฟ้าหลวง	234	64.3
รวม	364	100.0
เพศ		
ชาย	190	52.2
หญิง	174	47.8
รวม	364	100.0
ศาสนา		
พุทธ	286	78.6
คริสต์	76	20.9
อื่นๆ	2	0.6
รวม	364	100.0
อายุ		
20-25 ปี	47	12.9
26-30 ปี	64	17.6
31-35 ปี	45	12.4
36-40 ปี	64	17.6
41-45 ปี	51	14.6
มากกว่า 45 ปี	93	25.5
รวม	364	100.0
สถานภาพในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	165	45.3
ภรรยา	152	41.8
บุตรชาย	31	8.5
บุตรสาว	10	2.7
ญาติพี่น้อง	2	0.5
รวม	364	100.0

ลักษณะประชากร	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการมีบุตร		
ไม่ตอบ	1	0.3
ไม่ต้องการเลย	69	19.0
1-2 คน	75	20.6
3-4 คน	172	47.3
5-6 คน	33	9.1
มากกว่า 6 คน	14	3.8
รวม	364	100.0
ระดับการศึกษา		
ไม่เคยเรียน	306	84.1
ประถมศึกษา	51	14.0
มัธยมศึกษา 1-3	7	1.9
รวม	364	100.0
อาชีพ		
ทำนา	22	6.0
ทำสวน/ทำไร่	332	91.2
เลี้ยงสัตว์/ค้าขาย/อื่นๆ	10	2.7
รวม	364	100.0
รายได้ของครอบครัว/เดือน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	213	58.5
1,001-2,000 บาท	127	34.9
2,001-3,000 บาท	16	4.4
3,001-4,000 บาท	3	0.8
4,001-5,000 บาท	3	0.8
มากกว่า 5,000 บาท	2	0.5
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า

- กลุ่มตัวอย่างชาวเขาเผ่าอาข่า อยู่ในเขต อ.แม่จันซึ่งได้แก่บ้านโป่งชม และบ้านกิวสะโต คิดเป็นร้อยละ 35.7 และอยู่ในเขต อ.แม่ฟ้าหลวง ซึ่งได้แก่บ้านป่าคาสุขใจและบ้านอาแบ คิดเป็นร้อยละ 64.3
- กลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น เพศชายและเพศหญิงในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คือ เพศชายคิดเป็นร้อยละ 52.2 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 47.8
- กลุ่มตัวอย่างส่วนมากนับถือศาสนาพุทธถึงร้อยละ 78.6 รองลงมาคือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 20.9

- กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุมากกว่า 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา คือ อายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปีและ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.6 เท่า กันและน้อยที่สุด คืออายุอยู่ในระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.4
- กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมา เป็นภรรยา คิดเป็นร้อยละ 41.8 และน้อยที่สุดคือญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 0.5
- กลุ่มตัวอย่างส่วนมากต้องการจะมีบุตร 3-4 คนคิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมาคือ ต้องการจะมีบุตร 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และน้อยที่สุดคือ ต้องการจะมีบุตร 5-6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8
- กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่เคยเรียนหนังสือ ถึงร้อยละ 84.1 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.0 และน้อยที่สุดคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 1.9 เท่านั้น
- กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพ ทำสวน/ทำไร่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.2 รองลงมา คือทำนา คิดเป็นร้อยละ 6
- กลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมา มีรายได้ 1,001-2,000 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 34.9 และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาท/เดือนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีในครอบครัว

สื่อ/สิ่งอำนวยความสะดวก	มี	ไม่มี	รวม
โทรทัศน์	76 (20.9%)	288 (79.1%)	364 (100.0%)
วิทยุ	142 (39.0%)	222 (61.0%)	364 (100.0%)
รถจักรยานยนต์	135 (37.1%)	229 (62.9%)	364 (100.0%)
รถยนต์	20 (5.5%)	344 (94.5%)	364 (100.0%)
เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ	56 (15.4%)	308 (84.6%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง มีสื่อวิทยุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ มีรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 37.1 และมีรถยนต์น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.5

การเปิดรับสื่อมวลชน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	เปิดรับ	ไม่เปิดรับ	รวม
สื่อวิทยุกระจายเสียง	206 (56.6%)	158 (43.4)	364 (100.0%)
สื่อโทรทัศน์	197 (54.1%)	167 (45.6%)	364 (100.0%)
สื่อหนังสือพิมพ์	42 (11.5%)	322 (88.5%)	364 (100.0%)
สื่อนิตยสาร	33 (9.1%)	331 (91.0%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาเป็น สื่อโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 54.1 และเปิดรับสื่อนิตยสารน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	เปิดรับ	ไม่เปิดรับ	รวม
จนท.มูลนิธิ	251 (68.9%)	113 (31.0%)	364 (100.0%)
เพื่อนบ้าน	344 (94.5%)	20 (5.5%)	364 (100.0%)
ครู	254 (69.8%)	110 (30.2%)	364 (100.0%)
บาทหลวง/พระ	300 (82.4%)	64 (17.6%)	364 (100.0%)
หัวหน้าหมู่บ้าน	352 (96.7%)	12 (3.3%)	364 (100.0%)
จนท.ราชการ	163 (44.8%)	201 (55.2%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารจากหัวหน้าหมู่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.7 รองลงมาเป็นเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 94.5 และน้อยที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ราชการ คิดเป็นร้อยละ 44.8

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณการเปิดรับสื่อวิทยุ

การเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ความบ่อยครั้งในการฟัง		
- ฟังทุกวัน	122	33.5
- 5-6 ครั้ง/สัปดาห์	13	3.6
- 3-4 ครั้ง/สัปดาห์	51	14.0
- นานกว่านั้น	16	4.4
ไม่ฟัง/ไม่ตอบ	162	44.5
รวม	364	100.0
ระยะเวลาในการฟัง		
- มากกว่า 3 ชั่วโมง	14	3.8
- ประมาณ 3 ชั่วโมง	6	1.6
- ประมาณ 2 ชั่วโมง	28	7.7
- ประมาณ 1 ชั่วโมง	87	23.9
- น้อยกว่านั้น	68	18.7
ไม่ฟัง/ไม่ตอบ	161	44.2
รวม	364	100.0
ระดับการเปิดรับสื่อวิทยุ		
- ต่ำมาก	249	68.4
- ต่ำ	73	20.1
- ปานกลาง	24	6.6
- สูง	5	1.4
- สูงมาก	13	3.6
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 5 เมื่อวัดระดับการเปิดรับสื่อวิทยุ โดยวัดจากผลคูณของจำนวนความถี่และระยะเวลาในการฟังวิทยุ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อวิทยุ โดยเฉลี่ยฟังวิทยุในสัดส่วนที่ต่ำถึงต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 88.5 ฟังในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 6.6 และฟังสูงถึงสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 5.0

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของรายการวิทยุที่ชอบฟัง

ประเภทของรายการ	ฟัง	ไม่ฟัง	รวม
รายการข่าว	159 (43.7%)	205 (56.3%)	364 (100.0%)
รายการบันเทิง	73 (20.1%)	291 (79.9%)	364 (100.0%)
รายการละครวิทยุ	13 (3.6%)	351 (94.6%)	364 (100.0%)
รายการวิเคราะห์ข่าว	6 (1.6%)	358 (98.4%)	364 (100.0%)
รายการความรู้	21 (5.8%)	343 (94.2%)	364 (100.0%)
รายการเกี่ยวกับกีฬา	9 (2.5%)	355 (97.5%)	364 (100.0%)
รายการอื่นๆ	30 (8.2%)	334 (91.8%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างฟังรายการข่าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ ฟังรายการบันเทิง เช่น รายการเพลง คิดเป็นร้อยละ 20.1 และรายการที่ฟังน้อยที่สุดคือ วิเคราะห์ข่าว คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานีวิจัยที่ฟังเป็นประจำ

สถานีวิจัย	ฟัง	ไม่ฟัง	รวม
914 กรป.กลาง	196 (53.8%)	168 (46.2%)	364 (100.0%)
สวท.เชียงราย	21 (5.8%)	343 (94.2%)	364 (100.0%)
ทอ.เชียงราย	4 (1.1%)	360 (98.9%)	364 (100.0%)
รด.เชียงราย	15 (4.1%)	349 (95.9%)	364 (100.0%)
บชภ.เชียงราย	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)
อสมท.เชียงราย	11 (3.0%)	353 (97.0%)	364 (100.0%)
สถานีอื่นๆ	21 (5.8%)	343 (94.2%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง ฟังรายการวิทยุจากสถานีวิจัย 914 กรป.กลาง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ ฟังจากสถานีวิจัย สวท.เชียงรายและสถานีอื่นๆ (สถานีวิจัยจากจ.เชียงใหม่) เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และสถานีวิจัยที่ฟังน้อยที่สุดคือ สถานีวิทยุ บชภ.เชียงราย เพียงร้อยละ 0.5

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาที่ฟังวิทยุ

ช่วงเวลา	ฟัง	ไม่ฟัง	รวม
ช่วงเช้า	42 (11.5%)	322 (88.5%)	364 (100.0%)
ช่วงสาย	87 (23.9%)	277 (76.1%)	364 (100.0%)
ช่วงบ่าย	11 (3.0%)	353 (97.0%)	364 (100.0%)
ช่วงเย็น	13 (3.6%)	351 (96.4%)	364 (100.0%)
ช่วงค่ำ	82 (22.5%)	282 (77.5%)	364 (100.0%)
ช่วงดึก	13 (3.6%)	351 (96.4%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง ฟังวิทยุช่วงสาย(06.00-09.00 น.)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมาเป็นช่วงค่ำ(18.00-21.00 น.) คิดเป็นร้อยละ 22.5 และฟังช่วงบ่าย (12.00-15.00 น.)น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการเปิดรับสื่อโทรทัศน์

การเปิดรับสื่อโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ความบ่อยในการดู		
-ดูทุกวัน	98	26.9
-5-6 ครั้ง/สัปดาห์	21	5.8
-3-4 ครั้ง/สัปดาห์	56	15.4
-นานกว่านั้น	20	5.5
-ไม่ดู/ไม่ตอบ	169	46.4
รวม	364	100.0
ระยะเวลาในการดู		
-มากกว่า 3 ชั่วโมง	15	4.1
-ประมาณ 3 ชั่วโมง	13	3.6
-ประมาณ 2 ชั่วโมง	51	14.0
-ประมาณ 1 ชั่วโมง	79	21.7
-น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	38	10.4
-ไม่ดู/ไม่ตอบ	168	46.2
รวม	364	100.0
ระดับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์		
-ต่ำมาก	247	67.9
-ต่ำ	55	15.1
-ปานกลาง	35	9.6
-สูง	132	3.3
-สูงมาก	15	4.1
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 9 เมื่อวัดระดับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์โดยวัดจากผลคูณของจำนวนความถี่และระยะเวลาในการดูโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่เปิดรับสื่อโทรทัศน์ ดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยต่ำถึงต่ำมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.0 ดูโทรทัศน์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 9.6 และดูในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.4

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของรายการที่ชอบดู

ประเภทของรายการ	ดู	ไม่ดู	รวม
รายการข่าว	126 (34.6%)	238 (65.4%)	364 (100.0%)
รายการความรู้	13 (3.6%)	351 (96.4%)	364 (100.0%)
รายการบันเทิง	160 (44.0%)	204 (56.0%)	364 (100.0%)
รายการวิเคราะห์ข่าว	5 (1.4%)	359 (98.6%)	364 (100.0%)
รายการกีฬา	21 (5.8%)	343 (94.2%)	364 (100.0%)
รายการอื่นๆ	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง ดูรายการบันเทิง เช่น ละครทีวี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาจะชอบดูรายการข่าว คิดเป็นร้อยละ 34.6 และรายการที่ชอบดูน้อยที่สุด คือ รายการวิเคราะห์ข่าว คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่ดูเป็นประจำ

สถานี	ดู	ไม่ดู	รวม
ช่อง 3	133 (36.5%)	231 (63.5%)	364 (100.0%)
ช่อง 5	26 (7.1%)	338 (92.9%)	364 (100.0%)
ช่อง 7	97 (26.6%)	267 (73.4%)	364 (100.0%)
ช่อง 9	9 (2.5%)	355 (97.5%)	364 (100.0%)
ช่อง 11 (กรมประชาสัมพันธ์)	8 (2.2%)	356 (97.8%)	364 (100.0%)
ไอทีวี	0	364 (100.0)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่าง ดูรายการโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ ดูจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 คิดเป็นร้อยละ 26.6 และไม่เคยดูไอทีวีเลย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลาที่คุณโทรทัศน์

ช่วงเวลา	ดู	ไม่ดู	รวม
ช่วงเช้า	15 (4.1%)	349 (95.9%)	364 (100.0%)
ช่วงสาย	12 (3.3%)	352 (96.7%)	364 (100.0%)
ช่วงกลางวัน	12 (3.3%)	352 (96.7%)	364 (100.0%)
ช่วงบ่าย	3 (0.8%)	361 (99.2%)	364 (100.0%)
ช่วงเย็น	22 (6.0%)	342 (94.0%)	364 (100.0%)
ช่วงค่ำ	156 (42.9%)	208 (57.1%)	364 (100.0%)
ช่วงดึก	28 (7.7%)	336 (92.3%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างดูโทรทัศน์ช่วงค่ำ(18.00-21.00 น.)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาเป็นช่วงดึก(หลัง 22.00 น.)คิดเป็นร้อยละ 7.7 และดูช่วงบ่าย (12.00-15.00 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์

การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
ความบ่อยในการอ่าน		
-อ่านทุกวัน	2	0.5
-5-6 ครั้ง/สัปดาห์	6	1.6
-3-4 ครั้ง/สัปดาห์	12	3.3
-นานกว่านั้น	22	6.0
ไม่อ่าน/ไม่ตอบ	322	88.5
รวม	364	100.0
ระยะเวลาในการอ่าน		
-มากกว่า 30 นาที	8	2.2
-ประมาณ 30 นาที	8	2.2
-ประมาณ 20 นาที	13	3.6
-ประมาณ 10 นาที	9	2.5
-น้อยกว่า 10 นาที	4	1.1
-ไม่อ่าน/ไม่ตอบ	322	88.5
รวม	364	100.0
ระดับการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์		
-ต่ำมาก	336	92.3
-ต่ำ	25	6.9
-ปานกลาง	1	0.3
-สูง	2	0.5
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 13 เมื่อวัดระดับการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ โดยวัดจากผลคูณของจำนวนความถี่และระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ในอัตราส่วนที่ต่ำถึงต่ำมาก เป็นจำนวนถึง 336 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ปานกลางเพียง ร้อยละ 0.3 และมากแค่ร้อยละ 0.5 เท่านั้น

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเรื่องที่อ่านจากหนังสือพิมพ์

เรื่องที่อ่าน	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
ข่าวอาชญากรรม	29 (8.0%)	335 (92.0%)	364 (100.0%)
ข่าวสังคม	7 (1.9%)	357 (98.1%)	364 (100.0%)
ข่าวบันเทิง	16 (4.4%)	348 (95.6%)	364 (100.0%)
ข่าวกีฬา	15 (4.1%)	349 (95.9%)	364 (100.0%)
สารคดี	11 (3.0%)	353 (97.0%)	364 (100.0%)
ข่าวการเมือง	9 (2.5%)	355 (97.5%)	364 (100.0%)
อื่นๆ	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสนใจอ่านข่าวอาชญากรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8 รองลงมาคือ ข่าวบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 4.1 และอ่านน้อยที่สุด คือ เรื่องราวอื่นๆ(ตอบปัญหา, โฆษณา) คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่อ่าน

หนังสือพิมพ์	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
ไทยรัฐ	35 (9.6%)	329 (90.4%)	364 (100.0%)
ข่าวสด	8 (2.2%)	356 (97.8%)	364 (100.0%)
สยามรัฐ	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)
เดลินิวส์	15 (4.1%)	349 (95.9%)	364 (100.0%)
มติชน	1 (0.3%)	363 (99.7%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.6 รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ คิดเป็นร้อยละ 4.1 และหนังสือพิมพ์ที่อ่านน้อยที่สุด คือหนังสือพิมพ์มติชน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลาที่ย่านหนังสือพิมพ์

ช่วงเวลา	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
ช่วงเช้า	8 (2.2%)	356 (97.8%)	364 (100.0%)
ช่วงสาย	5 (1.4%)	359 (98.6%)	364 (100.0%)
ช่วงกลางวัน	12 (3.3%)	352 (96.7%)	364 (100.0%)
ช่วงบ่าย	4 (1.1%)	360 (98.9%)	364 (100.0%)
ช่วงเย็น	8 (2.2%)	356 (97.8%)	364 (100.0%)
ช่วงค่ำ	13 (3.6%)	351 (96.4%)	364 (100.0%)
ช่วงดึก	3 (0.8%)	361 (99.2%)	364 (100.0%)

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงค่ำ(18.00-21.00 น.)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.6 รองลงมาเป็นช่วงกลางวัน(09.00-12.00 น.) คิดเป็นร้อยละ 3.3 และน้อยที่สุดคือ อ่านช่วงดึก(หลัง 21.00 น.) คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปริมาณการเปิดรับสื่อวิทยุ

การเปิดรับสื่อวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ความบ่อยในการอ่าน		
-อ่านทุกวัน	5	1.4
-2 สัปดาห์-ครั้ง	7	1.9
-3 สัปดาห์/ครั้ง	6	1.6
-นานกว่านั้น	14	3.8
-ไม่อ่าน/ไม่ตอบ	332	91.2
รวม	364	100.0
ระยะเวลาในการอ่าน		
-มากกว่า 30 นาที	8	2.2
-ประมาณ 30 นาที	10	2.7
-ประมาณ 20 นาที	6	1.6
-ประมาณ 10 นาที	7	1.9
-น้อยกว่า 10 นาที	-	-
-ไม่อ่าน/ไม่ตอบ	333	91.5
รวม	364	100.0
ระดับการเปิดรับสื่อวิทยุ		
-ต่ำมาก	360	93.4
-ต่ำ	16	4.4
-ปานกลาง	4	1.1
-สูง	3	0.8
-สูงมาก	1	0.3
รวม	364	100.0

จากตารางที่ 17 เมื่อวัดระดับการเปิดรับสื่อวิทยุ โดยวัดจากผลคูณของจำนวนความถี่และระยะเวลาในการอ่านวิทยุ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านวิทยุ ในอัตราส่วนที่น้อยมาก โดยอ่านต่ำถึงต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 97.8 อ่านระดับปานกลางเพียงร้อยละ 1.1 และอ่านมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเรื่องที่อ่านจากนิตยสาร

เรื่องที่อ่าน	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
สารบันเทิง	21 (5.8%)	343 (94.2%)	364 (100.0%)
การเกษตร	3 (0.8%)	361 (99.2%)	364 (100.0%)
ชีวิตรักและกามารมณ์	6 (1.6%)	358 (98.4%)	364 (100.0%)
เรื่องเกี่ยวกับสังคมทั่วไป	6 (1.6%)	358 (98.4%)	364 (100.0%)
สุขภาพอนามัย	11 (3.0%)	353 (97.0%)	364 (100.0%)
กีฬา	10 (2.7%)	354 (97.3%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่อ่านนิตยสาร สนใจอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับสารบันเทิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8 รองลงมาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย คิดเป็นร้อยละ 3 และอ่านน้อยที่สุด คือเรื่องเกี่ยวกับการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 0.8

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามนิตยสารที่ชอบอ่าน

นิตยสาร	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
ดารารายานต์	16 (4.4%)	348 (95.36%)	364 (100.0%)
คู่สร้างคู่สม	20 (5.5%)	344 (94.5%)	364 (100.0%)
ทีวีบันเทิง	7 (1.9%)	357 (98.1%)	364 (100.0%)
สกุลไทย	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)
ขวัญเรือน	1 (0.3%)	363 (99.7%)	364 (100.0%)
อื่นๆ	4 (1.1%)	360 (98.9%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างนิยมอ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.5 รองลงมา คือ นิตยสารดารารายานต์ คิดเป็นร้อยละ 4.4 และนิตยสารที่อ่านน้อยที่สุด คือขวัญเรือน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่วงเวลาที่ทำนิตยสาร

ช่วงเวลา	อ่าน	ไม่อ่าน	รวม
ช่วงเช้า	4 (1.1%)	360 (98.9%)	364 (100.0%)
ช่วงสาย	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)
ช่วงกลางวัน	8 (2.2%)	356 (97.8%)	364 (100.0%)
ช่วงบ่าย	6 (1.6%)	358 (98.4%)	364 (100.0%)
ช่วงเย็น	2 (0.5%)	362 (99.5%)	364 (100.0%)
ช่วงค่ำ	12 (3.3%)	352 (96.7%)	364 (100.0%)
ช่วงดึก	6 (1.6%)	358 (98.4%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านนิตยสารในช่วงค่ำ(18.00-21.00 น.)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3 รองลงมาในช่วงกลางวัน(09.00-12.00 น.)คิดเป็นร้อยละ 2.2 และน้อยที่สุด คือ อ่านช่วงสาย(06.00-09.00 น.)และในช่วงเย็น(15.00-18.00 น.)ที่มีจำนวนร้อยละเท่ากัน คือ คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับสื่อบุคคล

การเปิดรับสื่อบุคคล	จนท.มูลนิธิ	เพื่อนบ้าน	ครู	บาทหลวง /พระ	หัวหน้าหมู่บ้าน	จนท.ราชการ
ความบ่อยครั้ง						
-มากกว่า2-3ครั้ง/เดือน	38 (10.4%)	250 (68.7%)	55 (15.1%)	90 (24.7%)	133 (36.5%)	10 (2.7%)
-2-3 ครั้ง/เดือน	56 (15.4%)	35 (9.6%)	73 (20.1%)	54 (14.8%)	84 (23.1%)	34 (9.3%)
-1 ครั้ง/เดือน	82 (22.5%)	22 (6.0%)	41 (11.3%)	62 (17.0%)	63 (17.3%)	55 (15.1%)
-นานกว่านั้น	75 (20.6%)	50 (13.7%)	85 (23.4%)	94 (25.8%)	72 (19.8%)	64 (17.6%)
-ไม่เคยเลย	113 (31.0%)	7 (1.9%)	110 (30.2%)	64 (17.6%)	12 (3.3%)	201 (55.2%)
รวม	364 (100.0)	364 (100.0%)	364 (100.0)	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0%)
ระยะเวลา						
-มากกว่า1ชม./ครั้ง	35 (9.6%)	225 (61.8%)	45 (12.4%)	68 (18.7%)	115 (31.6%)	20 (5.5%)
-46นาที-1ชม.	11 (3.0%)	26 (7.1%)	15 (4.1%)	32 (8.8%)	53 (14.6%)	6 (1.6%)
-31-45 นาที	17 (4.7%)	30 (8.2%)	41 (11.3%)	46 (12.6%)	46 (12.6%)	14 (3.8%)
-1-30 นาที	51 (14.0%)	52 (14.3%)	85 (23.4%)	89 (24.5%)	94 (25.8%)	55 (15.1%)
-น้อยกว่า 15 นาที	147 (40.4%)	11 (3.0%)	93 (25.5%)	84 (23.1%)	46 (12.6%)	72 (19.8%)
-ไม่เคยเลย	103 (28.3%)	20 (5.5%)	85 (23.4%)	45 (12.4%)	10 (2.7%)	197 (54.1%)
รวม	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0%)
ระดับการเปิดรับสื่อบุคคล						
ต่ำมาก	284 (78.0%)	151 (41.1%)	226 (62.1%)	197 (54.1%)	122 (33.5%)	313 (86.0%)
ต่ำ	37 (10.2%)	97 (26.6%)	54 (14.8%)	72 (19.8%)	72 (19.8%)	30 (8.2%)
ปานกลาง	15 (4.1%)	33 (9.1%)	33 (9.1%)	24 (6.6%)	51 (14.0%)	9 (2.5%)
สูง	28 (7.7%)	83 (22.8%)	51 (14.0%)	71 (19.5%)	119 (32.7%)	12 (3.3%)
รวม	364 (100.0%)	364 (100.0%)	364 (100.0)	364 (100.0)	364 (100.0)	364 (100.0)
ค่าเฉลี่ย	0.99	1.56	2.09	1.77	2.58	0.58

จากตารางที่ 21 เมื่อวัดระดับการเปิดรับสื่อบุคคล โดยวัดจากผลคูณของจำนวนความถี่และระยะเวลาในการสนทนา แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับสื่อบุคคล มีการพูดคุยกับบุคคลต่างๆในระดับปานกลางถึงน้อย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 83.5 และมีการพูดคุยในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 16.5 โดยมีการสนทนากับเพื่อนบ้านบ่อยครั้งและนานที่สุด และบุคคลที่มีโอกาสพบปะพูดคุยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ราชการ

เมื่อพิจารณาโดยรวมจากค่าเฉลี่ย พบว่า การเปิดรับสื่อบุคคลของชาวเขาเผ่าอาข่าอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

การติดต่อกับสังคมภายนอก

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการติดต่อกับสังคมภายนอก

การติดต่อกับสังคมภายนอก	เคย	ไม่เคย	รวม
การเดินทางเข้า-ออก	317 (87.1%)	47 (12.9%)	364 (100.0%)
ทางจดหมาย/โทรเลข/โทรศัพท์	173 (47.8%)	191 (52.5%)	364 (100.0%)

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเดินทางเข้า-ออกหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 87.1 ไม่เคยคิดเป็นร้อยละ 12.9 และเคยติดต่อกับบุคคลภายนอกทางจดหมายหรือโทรเลขหรือโทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 47.8 และไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 52.5

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการติดต่อกับสังคมภายนอก

การติดต่อกับสังคมภายนอก	การเดินทางเข้า-ออก	ทางจดหมาย/โทรเลข/โทรศัพท์
มากกว่า 3-4 ครั้ง/เดือน	15 (4.1%)	8 (2.2%)
3-4 ครั้ง/เดือน	18 (4.9%)	13 (3.6%)
1-2 ครั้ง/เดือน	141 (38.7%)	88 (24.2%)
นานกว่านั้น	143 (39.3%)	64 (17.6%)
ไม่เคยเลย	47 (12.9%)	191 (52.5%)
รวม	364 (100.0%)	364 (100.0)

จากตารางที่ 23 เมื่อวัดระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก โดยวัดจากคะแนนรวมของความบ่อยครั้งของการเดินทางเข้า-ออกหมู่บ้านกับการติดต่อกับบุคคลภายนอกทางจดหมายหรือโทรเลขหรือโทรศัพท์ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ติดต่อกับสังคมภายนอกโดยการเดินทางเข้า-ออกหมู่บ้านไปยังต่างถิ่น 1-2 ครั้งต่อเดือนหรือนานกว่านั้นในสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 39 และมีการติดต่อกับสังคมภายนอกโดยทางจดหมายหรือโทรศัพท์หรือโทรเลข ประมาณ 1-2 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และมีเกินครึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ไม่เคยติดต่อกับสังคมภายนอกทางจดหมายหรือโทรศัพท์หรือโทรเลขเลย

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกโดยค่าเฉลี่ยของการระดับติดต่อกับสังคมภายนอก

การติดต่อกับสังคมภายนอก	จำนวน	ร้อยละ
น้อยมาก	132	36.3
น้อย	135	37.1
ปานกลาง	82	22.5
มาก	15	4.1
รวม	364	100.0
ค่าเฉลี่ย = 2.17		

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวัดระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก โดยวัดจากคะแนนรวมของความบ่อยครั้งของการเดินทางเข้า-ออกหมู่บ้านกับการติดต่อกับบุคคลภายนอกทางจดหมายหรือโทรเลขหรือโทรศัพท์ กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยในการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับ น้อยถึงน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 73.7 ติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 22.5 และติดต่อในระดับมากเพียง คิดเป็นร้อยละ 4.1 ซึ่งเมื่อวัดจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้พบว่าค่าเฉลี่ยการติดต่อกับสังคมภายนอกโดยรวม 2.17 ซึ่งอยู่มีระดับการติดต่อน้อย

ทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตารางที่ 25 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ท่านมีความคิดเห็นต่อเรื่องต่อไปนี้ อย่างไร	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	รวม	ค่าเฉลี่ย
1.สวมใส่เสื้อผ้าเช่นเสื้อยืด กางเกง ยีนส์เหมือนคนในเมืองคูตันสมัยและ โก้เก๋กว่าชุดประจำเผ่าที่ใส่อยู่	128 (35.2%)	90 (24.7%)	52 (14.3%)	66 (18.1%)	28 (7.7%)	364 (100.0%)	3.62
2.การเปลี่ยนมากินอาหาร กับข้าว แบบคนในเมือง รู้สึกเหมือนคนใน เมืองมากขึ้น	8 (2.2%)	68 (18.7%)	73 (20.1%)	156 (42.9%)	59 (16.2%)	364 (100.0%)	2.48
3.ภาษาอาข่าที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันยุ่ง ยาก ไม่ค่อยอยากจะทำแล้ว	11 (3.0%)	26 (7.1%)	121 (33.2%)	111 (30.5%)	95 (26.1%)	364 (100.0%)	2.30
4.การเข้าไปทำงานในเมืองหรือเข้าไป ค้าขาย ดีกว่าทำงานอยู่นนดอย	37 (10.2%)	92 (25.3%)	72 (19.8%)	107 (29.4%)	56 (15.4%)	364 (100.0%)	2.85
5.เมื่อเกิดอาการเจ็บไข้ได้ป่วย ควรไป หาหมอที่อนามัยมากกว่ารักษาตาม แบบดั้งเดิม	84 (23.1%)	201 (55.2%)	43 (11.8%)	32 (8.8%)	4 (1.1%)	364 (100.0%)	3.90
6.เมื่อต้องการหาคู่ครองไม่จำเป็นต้อง ไปที่สถานสาวกอดแล้ว	22 (6.0%)	222 (61.0%)	30 (8.2%)	81 (22.3%)	9 (2.5%)	364 (100.0%)	3.46
7.สวมใส่ชุดประจำเผ่าแล้วทำให้เกิด ความรู้สึกภาคภูมิใจ ถ้าเป็นไปได้ อยากใส่ตลอดไป	37 (10.2%)	113 (31.0%)	131 (36.0%)	61 (16.8%)	22 (6.0%)	364 (100.0%)	2.77
8.กินอาหารหรือกับข้าวแบบที่กินกัน มาตั้งแต่บรรพบุรุษดีอยู่แล้วไม่จำเป็นต้อง กินอาหารแบบคนในเมืองเลย	50 (13.7%)	135 (37.1%)	82 (22.5%)	85 (23.4%)	12 (3.3%)	364 (100.0%)	2.65
9.การที่ชาวอาข่า พูดภาษาเหมือนคน ในเมืองมากขึ้นจะทำให้ภาษาอาข่าสูญ หายและต่อไปจะมีลูกหลานพูดได้	26 (7.1%)	72 (19.8%)	67 (18.4%)	105 (28.8%)	94 (25.8%)	364 (100.0%)	3.46
10.งานที่ทำอยู่นนดอยดีแล้ว ไม่จำ เป็นต้องไปทำงานหรือค้าขายในเมือง	55 (15.1%)	106 (29.1%)	74 (20.3%)	110 (30.2%)	19 (5.2%)	364 (100.0%)	2.81
11.การมีบุตรหลายคนดีกว่าการมี บุตรน้อยเพราะมีคนช่วยทำงานมาก ขึ้น	25 (6.9%)	49 (13.5%)	29 (8.0%)	206 (56.6%)	55 (15.1%)	364 (100.0%)	3.60
12.การนับถือผีจะทำให้ชีวิตรุ่งเรือง ผี จะปกป้องคุ้มครองเรา	142 (39.0%)	89 (24.5%)	55 (15.1%)	37 (10.2%)	41 (11.3%)	364 (100.0%)	2.30

จากตารางที่ 25 ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย ควรไปหาหมอที่อนามัยมากกว่ารักษาตามแบบดั้งเดิม โดยเมื่อวัดจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้พบว่ามีค่าเฉลี่ยเฉลี่ย 3.90 ซึ่งค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับทัศนคติเชิงบวกมาก รองลงมาคือ เห็นด้วยว่าสวมใส่เสื้อผ้า เช่นเสื้อยืด กางเกงยีนส์ เหมือนคนในเมือง คูตันสมัยและโก้เก๋กว่าชุดประจำเผ่าที่ใส่อยู่ซึ่งเมื่อวัดจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้พบว่ามีค่าเฉลี่ย 3.62 อยู่ในระดับทัศนคติเชิงบวกแต่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนมากินอาหาร กับข้าวแบบคนในเมืองจะรู้สึกเหมือนคนในเมืองมากขึ้นและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการนับถือผี จะทำให้ชีวิตรุ่งเรือง ผีจะปกป้องคุ้มครองและช่วยรักษาโรคภัยไข้เจ็บ น้อยที่สุดซึ่งเมื่อวัดจากเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้พบว่ามีค่าเฉลี่ยเฉลี่ย 2.30 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับทัศนคติเชิงบวก

ตารางที่ 26 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ระดับทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติเชิงบวก	38	10.4
ทัศนคติเป็นกลาง	282	77.5
ทัศนคติเชิงลบ	44	12.1
รวม	364	100.0
ค่าเฉลี่ย = 3.02		

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเป็นกลางต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.5 โดยมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต คิดเป็นร้อยละ 10.4 และทัศนคติเชิงลบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต คิดเป็นร้อยละ 12.1 เมื่อพิจารณาโดยรวมจากค่าเฉลี่ย พบว่าทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตารางที่ 27 จำนวนร้อยละและค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	ยังไม่เปลี่ยนแปลงจนถึงปัจจุบัน	เปลี่ยน 1-3 ปีที่ผ่านมา	เปลี่ยน 4-5 ปีที่ผ่านมา	เปลี่ยน 6-10 ปีที่ผ่านมา	เปลี่ยนมานานกว่า 10 ปีแล้ว	รวม	ค่าเฉลี่ย
1.การเปลี่ยนรูปแบบการแต่งกายจากชุดประจำเผ่าเป็นชุดแบบคนในเมือง	53 (14.6%)	30 (14.6%)	47 (12.9%)	123 (33.8%)	111 (30.5%)	364 100%	3.57
2.การกินอาหาร กับข้าวแบบคนในเมืองแทนชนิดแบบเดิม	227 (62.4%)	33 (9.1%)	50 (13.7%)	39 (10.7%)	15 (4.1%)	364 100%	1.85
3.การพูดภาษาไทยแบบคนในเมือง	141 (38.7%)	45 (12.4%)	42 (11.5%)	76 (20.9%)	60 (16.5%)	364 100%	2.64
4.การเปลี่ยนงานจากที่เคยทำอยู่ไปทำงานหรือค้าขายในเมือง	225 (70.1%)	13 (3.6%)	46 (12.6%)	22 (6.0%)	28 (7.7%)	364 100%	1.78
5.ความคิดเห็นต่อการมีบุตรว่ามีบุตรน้อยดีกว่ามีบุตรมาก	55 (15.1%)	62 (17.0%)	59 (16.2%)	100 (27.5%)	88 (24.2%)	364 100%	3.29
6.ให้หมอที่อนามัยรักษาคคนที่เจ็บไข้ได้ป่วย	27 (7.4%)	21 (5.8%)	55 (15.1%)	161 (44.2%)	100 (27.5%)	364 100%	3.79
7.ไม่ไปหาคู่ที่ลานสาวกอด	24 (6.6%)	25 (6.9%)	146 (40.1%)	49 (13.5%)	120 (33.3%)	364 100%	3.59
8.การเลิกนับถือผี	280 (76.9%)	20 (5.5%)	14 (3.8%)	25 (6.9%)	25 (6.9%)	364 100%	1.61

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ในส่วนการให้หมอที่อนามัยรักษาคคนที่เจ็บไข้ได้ป่วยมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.79 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับสูงรอง

ลงมาคือ การไม่ไปหาคู่ที่ลานสาวกอดเฉลี่ย 3.59 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับสูงเช่นกันและที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด คือ การเลิกนับถือผี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.61 อยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ระดับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูงมาก	1	0.3
ระดับสูง	45	12.4
ระดับปานกลาง	170	46.7
ระดับต่ำ	127	34.9
ระดับต่ำมาก	21	5.8
รวม	364	100.0
ค่าเฉลี่ย=2.77		

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 ระดับต่ำถึงต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 40.7 และระดับสูงถึงสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 12.7 เมื่อพิจารณาโดยรวม จากค่าเฉลี่ย พบว่าการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชาวเขาเผ่าอาข่า มีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอก

ตารางที่ 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับการติดต่อกับสังคมภายนอก

ประเภทของสื่อมวลชนที่ เปิดรับ	ค่าสหสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอก	P
วิทยุ	0.2597***	.000
โทรทัศน์	0.2631***	.000
หนังสือพิมพ์	0.2576***	.000
นิตยสาร	0.1727***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์และนิตยสาร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการติดต่อกับสังคมภายนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการเปิดรับจากวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ มากที่สุดอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน และเปิดรับสื่อ นิตยสารมีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอกน้อยที่สุด แม้ว่าความสัมพันธ์จะอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก แต่ก็ยังเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

ตารางที่ 30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อบุคคลกับการติดต่อกับสังคมภายนอก

ประเภทของสื่อบุคคลที่เปิดรับ	ค่าสหสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอก	P
เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	0.1727**	0.001
เพื่อนบ้าน	0.3127***	0.000
ครู	0.2547***	0.000
บาทหลวง/พระสงฆ์	-0.0537	0.306
หัวหน้าหมู่บ้าน	0.1875***	0.000
เจ้าหน้าที่ราชการ	0.3209***	0.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล คือ เจ้าหน้าที่มูลนิธิ เพื่อนบ้าน ครู หัวหน้าหมู่บ้าน และเจ้าหน้าที่ราชการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการติดต่อกับสังคมภายนอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยเจ้าหน้าที่ราชการมีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอกมากที่สุด ส่วนการเปิดรับข่าวสารจาก บาทหลวง หรือพระสงฆ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการติดต่อกับสังคมภายนอก จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 พหุติกรรมกรเปิดรับข่าวสารของชาวเขาเผ่าอาข่า มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อจากสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ประเภทของสื่อมวลชนที่เปิดรับ	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
วิทยุ	0.1185*	0.024
โทรทัศน์	0.2055***	0.000
หนังสือพิมพ์	0.1102*	0.036
นิตยสาร	0.1211*	0.021

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด และการเปิดรับจากสื่อ นิตยสารมีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ดังนั้น การเปิดรับสื่อจากสื่อมวลชนทั้งหมด จึงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แต่ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก

ตารางที่ 32

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อจากสื่อบุคคลกับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ประเภทของสื่อบุคคล	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	0.0946	0.071
เพื่อนบ้าน	0.2458***	0.000
ครู	0.2245***	0.000
บาทหลวง/พระสงฆ์	-0.1473**	0.005
หัวหน้าหมู่บ้าน	0.1239*	0.018
เจ้าหน้าที่ราชการ	0.0833	0.113

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล คือ เพื่อนบ้าน ครู ผู้นำทางศาสนา(บาทหลวง/พระสงฆ์)และหัวหน้าหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก โดยการเปิดรับจาก เพื่อนบ้าน ครู และหัวหน้าหมู่บ้านเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก และการเปิดรับจากเพื่อนบ้าน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด และเปิดรับจากเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด ส่วนการเปิดรับจากผู้นำทางศาสนา มีความสัมพันธ์เชิงลบ ซึ่งหมายความว่า คนที่มีการติดต่อพูดคุยกับผู้นำทางศาสนา มากจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่มูลนิธิกับเจ้าหน้าที่ราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ดังนั้น ผลการวิจัยนี้ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 เฉพาะสื่อบุคคลที่เป็น เพื่อนบ้าน ครู ผู้นำทางศาสนา และหัวหน้าหมู่บ้าน

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตารางที่ 33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ประเภทของสื่อมวลชนที่ เปิดรับ	ค่าสหสัมพันธ์กับการการ เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
วิทยุ	0.2850	0.000***
โทรทัศน์	0.1192	0.023*
หนังสือพิมพ์	0.1490	0.004**
นิตยสาร	0.0618	0.239

*** $P < .001$

** $P < .01$

* $P < .05$

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน คือวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวอาข่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐาน โดยการเปิดรับสื่อวิทยุมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ และน้อยที่สุดคือ โทรทัศน์ ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการเปิดรับสื่อ บุคคลกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ประเภทของสื่อบุคคลที่เปิดรับ	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	0.1418**	0.007
เพื่อนบ้าน	0.0592	0.260
ครู	-0.0738	0.160
บาทหลวง/พระสงฆ์	0.0525	0.318
หัวหน้าหมู่บ้าน	-0.0061	0.908
เจ้าหน้าที่ราชการ	0.1809**	0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล คือเจ้าหน้าที่มูลนิธิ และเจ้าหน้าที่ราชการ มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวอำเภออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการเปิดรับจากเจ้าหน้าที่ราชการมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่าเจ้าหน้าที่มูลนิธิ โดยความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก จึงเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนการเปิดรับข่าวสารจาก เพื่อนบ้าน ครู ผู้นำทางศาสนา และหัวหน้าหมู่บ้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 4 การติดต่อกับสังคมภายนอกมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

ตารางที่ 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
การติดต่อกับสังคมภายนอก	0.1801**	0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 35 พบว่า การติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 การติดต่อกับสังคมภายนอกมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

ตารางที่ 36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าอาข่า

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
การติดต่อกับสังคมภายนอก	0.2602***	0.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 36 พบว่า การติดต่อกับสังคมภายนอก มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6 ทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตารางที่ 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	P
ทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	0.2376***	0.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 37 พบว่า ทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7 ชาวเขาเผ่าอาข่าที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน(ใช้การวิเคราะห์ t- test และ ANOVA)
 ตารางที่ 38 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของลักษณะทางประชากรกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (x)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)	F- Ratio t- Value	P	คู่ที่แตกต่าง
จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พื้นที่	364					
(1)อ.แม่จัน	130	2.99	0.95	t=3.83	.000	(1)>(2)*
(2)อ.แม่ฟ้าหลวง	234	2.64	0.52			
เพศ						ไม่พบคู่ที่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
(1)ชาย	190	2.81	0.696	t=1.34	.180	
(2)หญิง	174	2.71	0.750			
ศาสนา						(2)>(1)*
(1)พุทธ	286	2.62	0.650	t=-8.22	.000	
(2)คริสต์	76	3.32	0.704			
อายุ						ไม่พบคู่ที่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
(1)20-25 ปี	47	2.80	0.5332	F=0.9931	.4218	
(2)26-30 ปี	64	2.83	0.5931			
(3)31-35 ปี	45	2.93	0.8534			
(4)36-40 ปี	64	2.75	0.8044			
(5)41-45 ปี	51	2.69	0.8483			
(6)มากกว่า 45 ปี	93	2.68	0.6845			
สถานภาพ						ไม่พบคู่ที่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
(1)หัวหน้าครอบครัว	165	2.81	0.7316	F=0.5926	.6202	
(2)ภรรยา	152	2.70	0.7528			
(3)บุตรชาย	31	2.80	0.6289			
(4)บุตรสาว	10	1.80	0.5375			
ความต้องการมีบุตร						(1) > (4)* (2) < (1)* (3) < (1)*
(1)ไม่ต้องการเลย	69	3.26	0.7108	F=11.23	.000	
(2)1-2 คน	75	2.69	0.7949			
(3)3-4 คน	172	2.63	0.5817			
(4)5-6 คน	33	2.59	0.6807			
(5)มากกว่า 6 คน	14	2.77	1.0537			
การศึกษา						ไม่พบคู่ที่แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
(1)ไม่เคยเรียน	306	2.7398	0.7218	F=1.76	.1742	
(2)ประถม	51	2.9363	0.7182			
(3)มัธยมต้น	7	2.6250	0.7324			
อาชีพ						(1) < (2)* (3) > (1)*
(1)ทำนา	22	1.9034	0.8872	F=18.2626	.000	
(2)ทำสวน/ทำไร่	332	2.8185	0.6732			
(3)เลี้ยงสัตว์/ค้าขาย	10	2.8875	0.8003			
รายได้						ไม่พบคู่ที่แตกต่างที่ระดับนัย
(1)ต่ำกว่า 1,000 บาท/เดือน	212	2.7923	0.8169	F= 1.35	.261	

(2)1,001-2,000 บาท/เดือน	127	2.6909	0.5268			สำคัญ 0.05
(3)2,001-5,000 บาท/เดือน	24	2.9167	0.7192			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ตารางที่ 38 พบว่า
- กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ อ.แม่จัน มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่า อ.แม่ฟ้าหลวง
 - กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 - กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐาน โดยกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาคริสต์มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่ากลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพในครอบครัวต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการบุตรแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 - เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe' พบว่ามีความแตกต่างระหว่างคู่ดังนี้คือ กลุ่มที่ไม่ต้องการจะมีบุตรเลย มีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่ากลุ่มที่ต้องการมีบุตร 5-6 คน,กลุ่มที่ต้องการจะมีบุตร 1-2 คนมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ต้องการมีบุตรเลยและกลุ่มที่ต้องการมีบุตร 3-4 คน มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ต้องการเลยเช่นกัน
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อใช้วิธีทดสอบรายคู่ของ Scheffe' พบว่ามีความแตกต่างระหว่างคู่ดังนี้คือ กลุ่มที่มีอาชีพทำนา,เลี้ยงสัตว์หรือค้าขาย มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่าอาชีพทำสวนหรือทำไร่
 - กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 8 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร มีประสิทธิภาพในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้มากที่สุด

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเป็นตัวแปรตาม โดยเลือกให้ตัวพยากรณ์ เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² ที่เพิ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอย		t	P	ลำดับความสำคัญ
				B	Beta			
การนับถือศาสนาพุทธ	0.37857	0.14331	0.04095	- .671539	-.381666	-8.963	.0000	1
การประกอบอาชีพทำนา	0.48005	0.2304	0.2262	- .804286	-.265471	-6.370	.0000	2
การมีบุตร	0.5488	0.3011	0.2953	-.168088	-.238819	-5.610	.0000	3
การเปิดรับสื่อวิทยุ	0.5938	0.3526	0.3454	.105544	.187099	3.883	.0001	4
ทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต	0.6132	0.3760	0.3673	.284367	.164462	3.862	.0001	5
การศึกษา	0.6288	0.3954	0.3835	-0.262166	-.156248	-2.901	.0040	6
เจ้าหน้าที่มูลนิธิ	0.6225	0.3875	0.3772	.065514	.118661	2.528	.0119	7
การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	0.6344	0.4025	0.3890	.129746	.108529	2.054	.0407	8
ค่าคงที่	-	-	-	3.0275	-	11.452	.0000	

จากตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพียง 8 ตัวแปร โดยมีนัยสำคัญตามลำดับ คือ (1)การนับถือศาสนาพุทธ (2)การประกอบอาชีพทำนา (3)การมีบุตร (4)การเปิดรับสื่อวิทยุ (5)ทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต (6)เจ้าหน้าที่มูลนิธิ (7)การศึกษา และ (8)การเปิดรับสื่อจากสื่อหนังสือพิมพ์ ซึ่งพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 8 ตัวสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้ร้อยละ 40.0 โดยการนับถือศาสนาพุทธ,การประกอบอาชีพทำนา,การมีบุตร และการศึกษา มีอิทธิพลในทางลบ กล่าวคือ กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ, ประกอบอาชีพทำนา,นิยมมีบุตรมากและมีการศึกษาสูง จะมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตน้อยกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้ามหรือลักษณะอื่นๆ ที่ไม่ใช่ลักษณะดังกล่าว

ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ,สื่อหนังสือพิมพ์ และเจ้าหน้าที่มูลนิธิ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในทางบวก กล่าวคือ ชาวอาช่าที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุ,หนังสือพิมพ์และเจ้าหน้าที่มูลนิธิมาก จะมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่าชาวอาช่าที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเหล่านี้น้อย และทัศนคติ ก็เป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ ชาวอาช่าที่มีทัศนคติในทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจะมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตมากกว่าชาวอาช่าที่มีทัศนคติในทางลบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและสรุปได้ว่า ลักษณะทางประชากร คือ การนับถือศาสนา การประกอบอาชีพ ความคิดเห็นต่อการมีบุตร อธิบายการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตได้ดีกว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อ